

Φτάνει να είναι μακριά μας

του barikat

«Δεν πρόκειται ούτε να κρύψω τους όρους ούτε να φοβηθούμε από τους όρους ούτε να προσπαθήσουμε να τους ωραιοποιήσουμε. Διεκδικούμε την παραμονή του όρου «illegal» (παράνομος), σε σχέση με τον όρο «irregular» (παράτυπος), στο ευρωπαϊκό πολιτικό λεξιλόγιο.»

Τάδε έφη Δένδιας, το πρωί της Παρασκευής απαντώντας σε ερώτηση για τη χρήση του όρου «λαθρομετανάστες» από την κυβέρνηση.

Μια δήλωση που υπό κανονικές συνθήκες πιθανόν και να περνούσε απαρατήρητη, αφού πια η ακροδεξιά αντίληψη και τοποθέτηση της κυβέρνησης Σαμαρά δεν προκαλεί ιδιαίτερη έκπληξη.

Έλα όμως που λίγες ώρες πριν, στις 7 το πρωί, στην θαλάσσια περιοχή Πάλαιρος στην Αιτωλοακαρνανία απέναντι από τη Λευκάδα, 12 άνθρωποι πνιγόντουσαν στη θάλασσα προσπαθώντας να επιβιβαστούν σε βάρκα που θα τους πήγαινε στην δική τους «Γή της επαγγελίας» στην Ιταλία. Νέοι άνθρωποι από τη Συρία και την Αίγυπτο. Δώδεκα κυνηγημένοι από τον πόλεμο, τα χημικά και τους βασανισμούς στη χώρα τους, κατέληξαν πνιγμένοι στο Ιόνιο.

Άνθρωποι που Έλληνας δουλέμπορος τους πήρε από την Αθήνα για να τους πάει στο σημείο, που είναι γνωστό δουλεμπορικό πέρασμα. Μερικοί ακόμα στις λίστες των «τυχερών» που αναγνωρίζονται οι ταυτότητες τους. Οι χιλιάδες άλλοι που η θάλασσα δεν τους ξεβράζει, είναι απλά οι παράπλευρες απώλειες στο όνομα της ασφάλειας της πατρίδας και της εθνικής κυριαρχίας του Σαμαρά και του Δένδια.

Οι δουλέμποροι- διακινητές τους είχαν υποσχεθεί την είσοδο στην Ιταλία μέσω Ελλάδας. Επέλεξαν την ερημική παραλία στο Πάλαιρος για να μην γίνουν αντιληπτοί. Από τη μικρή βάρκα τους εξανάγκασαν να πηδήξουν σε άλλο σκάφος που θα περνούσε απέναντι. Ο πανικός και ο φόβος να γίνουν όλα γρήγορα, το βάρος μεταφέρεται στη μία πλευρά της βάρκας η οποία ανατρέπεται. Όσοι ξέρουν κολύμπι βοηθούν τους άλλους να βγούν στην παραλία. Δεκαπέντε σώοι και οκτώ στη θάλασσα νεκροί. Δεν πρόλαβαν...

Λίγο αργότερα, το λιμενικό εντοπίζει τέσσερις ακόμα κάτω από την αναποδογυρισμένη βάρκα. Κάποιους τους χτύπησε το σκαρί της βάρκας στο κεφάλι και πέθαναν ακαριαία. Ανάμεσα τους, τρία αγοράκια και ένα κοριτσάκι, τριών έως έξι ετών το μεγαλύτερο.

Ένα μήνα μετά τη Λαμπεντούζα, οι «χωρίς χαρτιά», οι κολασμένοι που ψάχνουν τον παράδεισο τους στην Ευρώπη έρχονται ξανά στις οθόνες μας. Αυτή τη φορά γιατί ήταν πολλοί, γιατί χαθήκαν μέρα με ήλιο. Ακόμα και έτσι όμως, πιστή υποταγή χωρίς παρέκκλιση από την ακροδεξιά ηγεμονία στο δημόσιο λόγο, ούτε καν η επίκληση του πασπαρτού ανθρωπισμού που μας έχουν συνηθίσει σε τέτοιες περιπτώσεις τα κυβερνητικά μεγάφωνα στις ειδήσεις. «Νεκροί λαθρομετανάστες» μας ενημέρωσαν τα μεσημεριανά δελτία του ΣΚΑΙ και του Μέγκα. Κι όμως. Ακόμα και στο θάνατο παραμένουν λαθραίοι και ξένοι.

Μπορούν πλέον οι κάτοικοι των Αθηνών να κοιμούνται ήσυχοι. Δεν θα τους χαλάσουν την αισθητική ακόμα δώδεκα «ξένοι». Η «διάνοηση» της χώρας κέρδισε δώδεκα θέσεις σε παγκάκια του Αγ. Παντελεήμονα. Δώδεκα έλληνες θα μπορούν δυνητικά να εργαστούν στις δώδεκα θέσεις εργασίας που θα έπιαναν οι «ξένοι» στη Μανωλάδα. Μη φοβάστε πια. Αυτοί πνίγηκαν. Η Ευρώπη – Φρούριο μας προστατεύει. Το τείχος της Frontex και του Δένδια

στον Έβρο έχει αποτέλεσμα. Λιγότερα τα πτώματα στον Έβρο.

Για εκείνους που έζησαν; Οι δεκαπέντε που είδαν τα παιδιά, τις γυναίκες, τους φίλους τους να πνίγονται αβοήθητοι; Η απάντηση δεν είναι δύσκολη. Στην Ελλάδα του Σαμαρά και της ακροδεξιάς παρέας του, δεν έχει καμία σημασία ποιος είσαι, από πού έρχεσαι, τι κάνεις. Ο δρόμος είναι γνωστός. Η απaráμιλλη φιλοξενία του «Ξένιου Δία». Θα γνωρίσουν από κοντά τη ζωή στα κουτιά της Αμυδαλέζας και των άλλων στρατοπέδων ή την εργοδοσία των γαιοκτημόνων της ελληνικής επαρχίας. Η άλλη εναλλακτική βέβαια παραμένει το μαχαίρι των ναζί.

Ακόμα βέβαια, μπορούν να έχουν την τύχη των μεταναστών της Αμυδαλέζας, να ακολουθήσουν το δρόμο της «επαναπροώθησης». Καμία σημασία δεν έχει που η πατρίδα τους εδώ και ενάμιση χρόνο είναι φωτιά και αίμα. Αρκεί να μην είναι κοντά μας. «Να πάνε από κει που ήρθαν» ώστε από απόσταση να ρίχνουν όλοι ψεύτικα δάκρυα για την «τραγωδία του Συριακού λαού».

Φτάνει να είναι μακριά μας.

Δημοσίευση από την σελίδα του Barikat στο facebook